

Τό παρόν σχέδιον νόμου αποβάλλει εις τήν δημιουργίαν όρων ίκανών γά διευκολύνουν καί ενθαρρύνουν τήν εισροήν ξένων κεφαλαίων εις τήν χώραν μας, έχουσαν ώς γνωστόν, μεγίστην ανάγκην αυτών διά τήν εκμετάλλευσιν των κλουτοκαρτωγιικών δυναμέων της καί διά τόν κλουτισμόν ή τήν ανασυγκρότησιν του οίκονομικου έξωστρόμου αυτής.

Κατά τό πρώτον άρθρον αυτού, ξένα κεφάλαια θεωρούνται έκείνα τά όποια εισάγονται έκ του έξωτερικου καί άγροικον είτε εις άλλοκοσμήν είτε εις Ελλάδαν υπό κόνους διαφιόνοντας μογγίως εν τω έξωτερικω. θεωρούνται δε άλλου ξένα κεφάλαια, όλμόνον τά εισαγόμενα υπό μορφήν συναλλάγματος, άλλα καί τά εισαγόμενα υπό μορφήν κεφαλαίουικων εν γένει άγαθών.

Προκαλείται δε ή εισαγωγή τού ξένου κεφαλαίου εν τω χώρα διά σκοπούς κώθαρως παραγωγικούς, πρός άνάπτυξιν της γεωργίας, βιομηχανίας, αλιείας, των δασών, των μεταλλείων, των άρχαίων, της ένεργείας κ.α.

Ενδιαφέρει νά λεχθή ότι τό Νομοσχέδιον διακρίνει δύο μορφάς επενδύσεως των μελλόντων νά εισαχθούν εις τήν Ελλάδα ξένων κεφαλαίων:

α) τήν επιχειρηματικήν, ήτις συνίσταται είτε εις τήν σύστασιν νέων επιχειρήσεων, είτε εις τήν συμμετοχήν εις τό κεφάλαιον ύποτιμημένων ή συσταθησομένων εν Ελλάδα επιχειρήσεων.

β) τόν δανεισμόν, νοούμενον ώς μεσοκράθεσιον ή μακροκράθεσιον.

Πρόδηλον είναι ότι ή επιχειρηματική μορφή επενδύσεως των ξένων κεφαλαίων θα έγκαινιάσθω περίθρον κοινώτατος συμφερόντων καί θα δημιουργήσθω δεσμός καί σχέσεις συνεργασίας μεταξύ του ξένου κεφαλαίου καί της παραγωγικής δραστηριότητος της χώρας ήμων.

Τό Νομοσχέδιον άπέγαγε τήν επένδυσιν των ξένων κεφαλαίων εν Ελλάδα εις ή προηγούμενην άδειαν, παρεχομένην υπό ειδικώς συνισταμένου σωλογικου όργάνου, της έκπαιτροκής ξένων κεφαλαίων.

Περικτόν νά λεχθή ότι ή θεσπίσις της άδειας ταύτης, διά τήν εισαγωγήν καί χρήση του ξένου κεφαλαίου, άντιπροκρίνεται εις μέτρον μεγάλου οίκονομικης άξίας καί σημασίας. Εννοείται όμως ότι ή άδεια πρός επένδυσιν ξένων κεφαλαίων, κατά τούδε όρουσ του νομοσχεδίου, δεν αίρει τούδε περιορισμόσ τούδε όμοίουσ ο Α.Ν. 1366/1938, διά λόγους δημοσίας άσφαλείας, εκπρόβλη, ή άρισ των όμοίων δεν νά γίνεται κατά τήν υπό του νόμου ταύτου όριζομένην διαδικασία.

Ιδιαίτερας σηορδαιότητος είναι ή αρχή του νομοσχεδίου, καί ήν παρέχονται εις τό επενδύομενα εν τω χώρα ξένα κεφάλαια κλεονεκτικατά φάσεως συναλλαγμικήσ, φορολογικήσ καί βασιολογικήσ κατά τά ειδικότερον διά Β.Α./γίματος, κροτόσει του ίσουργικου ζυμβουλίου έκδοθησομένου, όρισθησομένα.

Εις τάς έκ της δραστηριότησ του Νόμου μελλούσας νά προκρίθουν συναλλάγματ κας ύποχρέωσις, ή πράξις της άλλδος, κατά τό άρθρον 2 του νομοσχεδίου, θα άντα κοκρίνεται, καταβόλλουσα τό άπειροήμερον έκάστοτε συναλλάγμα, έκ τωσ συνήθων συναλλαγματικών πόρων αυτής. Προς μέγιστον ουχ ήτιον κατεσφώσιον αυτής εν τω έκάλωθει των ως άνω συναλλαγματικών ύποχρεώσεων, προβάλλεται ή δημιουργία ένός είδου του συναλλαγματικού άποθήρατος. ζυνοσταται ίδίως λογαριασμός άσφαλείας καρά τω Τραπεζή της άλλδος, ίου όμοίου ή εις συναλλάγμα τροφοδότησις θέλει καθορισθή διά Β.Α./γίματος. Εν τω ίδίω άρθρω του νομοσχεδίου όριζεται, ότι θα είσιν δυνατό ή έξαγωγή συναλλάγματος καί πόρων του άπειροήμερου διά τήν κάλυψιν των άνωτέρω συναλλαγματικών ύποχρεώσεων, εάν αι ίσχύουσαι έκάστοτε γενικά συναλλαγματικά διατάξεισ θα έκπιτρέξουν τούτο.

Αντιμεταξεί τίλοσ τό νομοσχέδιον εις τό ζον άρθρον αυτού, τήν περίσισιν τής άκωλοτηρίσεως κατά τό ζήτημα καί τούδε νόμουσ του κράτουσ, κερισσιακών στοιχείων επιχειρήσεων, συσταθεισών διά μακροκράθεσιον επενδύσεως ξένων κεφαλαίων, όριζόν ότι ίδ εις βραχιάσ προτόν της άποκρητίσεως, λόγω άκωλοτηρίσεως, θέγγεται γά μετατραπή εις συναλλάγμα καί έξαχθή εις τό έξωτερικόν έντόσ έκ μνην από του καθορισμού της άποκρητίσεως.

Ότόντες υπό τήν κρίσιν καί τήν ψήφισ ήμων τό νομοσχέδιον τούτο, έξαιτοήμεθα τήν ταχείαν έγκρισιν καί ψήφισιν αυτού, ως κατεκείγοντοσ.

Εν Αθήναισ τή 1950
Ο Ίσουργός ζυνοτισμού
Βίμμαν. Τρουθερόσ
βου. εστής Πειραιώσ καί Νήσων